

Czerwone Maki

sł.: Feliks Konarski

7.01

muz.: Alfred Schütz

Tempo marsza-Śpiewnie, dostojnie

mf

1. Czy wi - dzisz te gru - zy na szczy - cie. Tam wróg Twój się kry - je jak
2. Ru - nę - li przez o - gień, sza - leń - cy! Nie - je - den z nich zos - tał i
3. Czy wi - dzisz ten rząd bia - łych krzy - ży? To Po - lak z ho - no - rem brał

mf

szczur! Mu - si - cie, mu - si - cie, mu - si - cie za kark wziąć i strą - cić go
padł. Jak Ci z Sa - mo - sie - rry, stra - ceń - cy, jak Ci z pod Ro - kit - ny z przed
9 ślub. Im da - lej, im da - lej, im wy - żej, tym wię - cej ich znaj - dziesz u

mf

z chmur! I po - szli sza - le - ni, za - żar - ci. I po - szli - za - bi - jać i mścić. I
lat! Ru - nę - li z im - pe - temsza - lo - nym. I dosz - li i u - dał się szturm. I
14 stóp. Ta zie - mia do Pol - ski na - le - ży, choć Pol - ska da - le - ko jest *stąd.* Bo

Refren: f

po - szli jak za - wsze u - par - ci, jak za - wsze za ho - nor się bić. Czer - wo - ne
sztan - dar swój bia - ło - czer - wo - ny zat - knę - li na gru - zach wśród chmur!
wol - ność krzy - ża - mi się mie - rzy! His - to - ria nie - je - den zna błąd.

mf

5 ma - ki na Mon - te Ca si - no za - miast ro - sy pi - ły pol - ską krew. Po tych

p

9 ma - kach szedł żo - nierz i gi - nął. Lecz od śmier - ci sil - niej - szy był gniew. Przejdą

f

14 wie - ki i la - ta prze mi - ną, po - zo - sta - ną śla - dy daw - nych dni. I tyl - ko ma - ki na Mon - te Ca -

mf

si - no czer - wień - sze bę - dą, bo z pol - skiej wzro - sły krwi.